

Sygn. akt III KK 65/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Teresa Jarosławska

w sprawie T. K.

oskarżonego z art. 217 § 1 kk; 157 § 2 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 21 sierpnia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego

od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 5 lipca 2012 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B.

z dnia 25 stycznia 2012 r.,

1. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w B. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym;

2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz pełnomocnika z urzędu adw. A.A. - Kancelaria Adwokacka kwotę 442,80 zł (słownie: czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23 % podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za

sporządzenie i wniesienie kasacji na rzecz oskarżyciela prywatnego A. W.

UZASADNIENIE

Oskarżyciel prywatny A. W. w prywatnoskargowym akcie oskarżenia zarzucił T.K. popełnienie dwóch przestępstw: z art. 217 § 1 k.k. oraz z art. 157 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy, wyrokiem z dnia 25 stycznia 2012 r., uniewinnił oskarżonego T. K. od popełnienia zarzucanych mu czynów.

W apelacji od tego wyroku oskarżyciel prywatny podniósł zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego, błędu w ustaleniach faktycznych.

Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 5 lipca 2012 ., zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Od tego wyroku kasację wniósł pełnomocnik z urzędu oskarżyciela prywatnego A. W., zarzucając rażące naruszenie prawa, mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia – obrazę przepisów postępowania:

- a) art. 7 k.p.k. na skutek dokonania przez SO nietrafnych ocen dotyczących istoty sprawy przy ferowaniu rozstrzygnięcia odwoławczego, z naruszeniem omawianej naczelnej reguły procedowania;
- b) art. 170 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 452 § 2 i art. 366 §1 w zw. z art458 k.p.k. w wyniku niezasadnego oddalenia przez SO (bez uprzedniego przeprowadzenia wymaganych dodatkowych czynności z urzędu) wniosku oskarżyciela prywatnego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego specjalisty chirurga, zgłoszonego w świetle nowego dowodu w postaci opinii biegłego z zakresu chirurgii ogólnej, wydanej w sprawie I C .../11 SO w B. oraz jej ustaleń – co skutkowało:
 - niewyświetleniem (mającym kluczowe znaczenie dla wyrokowania) okoliczności specjalnych, a tym samym
 - przedwczesnością rozstrzygnięcia Sadu II instancji.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Z urzędu stwierdzić należy, że w toku procedowania Sądu Okręgowego w B. doszło do poważnego naruszenia prawa, mającego rangę bezwzględnej przyczyny odwoławczej w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Sąd Rejonowy prowadził sprawę w trybie prywatnoskargowym, zatem z mocy art. 485 k.p.k. stosował przepisy o postępowaniu uproszczonym. Na rozprawie w dniu 7 października 2010 r., zapadła decyzja o odroczeniu rozprawy do dnia 4 listopada 2010 r. (k. 152 odwrót). W tym stanie rzeczy zrealizowała się przesłanka określona w art. 484 § 2 k.p.k., czemu dał wyraz Sąd Rejonowy na rozprawie w dniu 4 listopada 2010 r., wydając postanowienie o treści: „na podstawie art. 485 k.p.k. w zw. z art. 484 k.p.k. rozprawę odroczoną prowadzić w dalszym ciągu w niezmienionym składzie” (k. 180). Przepis art. 476 § 2 k.p.k. (mający zastosowanie z mocy art. 485 k.p.k. w postępowaniu w sprawach z oskarżenia prywatnego) stanowi wyjątek od reguły przewidzianej w art. 29 § 1 k.p.k., według której na rozprawie apelacyjnej sąd orzeka w składzie trzech sędziów. W myśl - stanowiącej zasadę prawną – uchwały składu siedmiu sędziów SN z dnia 27 października 2005 r. I KZP 38/05 (OSNKW 2005 r. z. 11, poz. 103) apelacja może być rozpoznana w składzie jednego sędziego tylko wówczas, gdy Sąd I instancji wydał wyrok orzekając w postępowaniu uproszczonym.

Sąd Okręgowy w B., rozpoznając apelację w niniejszej sprawie orzekał jednoosobowo, na podstawie zarządzenia wydanego w trybie art. 476 § 2 k.p.k.

W realiach sprawy jest oczywiste, że w toku postępowania z oskarżenia prywatnego doszło do sytuacji równoznacznej ze zmianą trybu z uproszonego na zwyczajny (art. 484 § 2 k.p.k.) i wydania przez Sąd Rejonowy wyroku w tych uwarunkowaniach, zatem rozpoznanie sprawy w Sądzie odwoławczym w składzie jednoosobowym stanowiło nienależytą obsadę sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

W zaistniałej sytuacji Sąd Najwyższy zobligowany był na podstawie art. 536 k.p.k. do rozpoznania kasacji w zakresie przekraczającym granice zaskarżenia i podniesione zarzuty. Wskazując na uchybienie z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. należało uchylić zaskarżony wyrok i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

